

عنوان مقاله:

تاثیر تراکم بستر و مقطع هندسی دیوار ساحلی گوژپشتی در کاهش خطر پذیری لرزه ای

محل انتشار:

پنجمین کنفرانس بین المللی مدیریت جامع بحران های طبیعی (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 1

نویسندگان:

فیض اله نیک زاد - کارشناس ارشد عمران، آموزشکده فنی و حرفه ای سما، دانشگاه آزاد اسلامی واحد آمل، آمل

عسکر جانعلی زاده - عضو هیئت علمی دانشگاه فنی نوشیروانی، بابل

محمدابراهیم نیک زاد - دانشجوی کارشناسی ارشد کامپیوتر، دانشگاه شهید بهشتی، تهران

خلاصه مقاله:

دیوارهای ساحلی (Quay wal) یکی از المان های کلیدی برای تسهیلات و امکانات بندرگاهی می باشد. بنابراین واژگونی و یا جابجایی های ناگهانی در طی زلزله می تواند خسارات جبران ناپذیری در زمینه اقتصاد و اجتماعی در سطح ملی حتی بین المللی را به همراه داشته باشد از آنجایی که اسکله ها جزو مکان های حساس محسوب شده لذا خسارات آن در زلزله منجر به ازبین رفتن سرویس دهی آن در مقوله واردات و صادرات و اقتصاد یک کشور می باشد. دراین مقاله در ابتدا به بررسی مقطع و شرایط بستر و عرض خاکریز بهبود یافته دیوارساحلی بلوکی گوژپشتی در زلزله پرداخته می شود که این نوع اسکله به صورت خاص مربوط به بندر پتروشیمی پارس واقع در عسلویه بوشهر می باشد مدلسازی توسط نرم افزار المان محدود پلکسیس دو بعدی و خاکها با معیار موهر کولمب در شرایط اشباع تحت آنالیز دینامیکی قرار گرفته است. نتایج حاکی از آن است که در شرایط بستر نرم و سست دیوارهای ساحلی وزنی دارای نشست بسیار زیاد و حرکت انتقالی و چرخش به سمت دریا می باشند و دارای تغییر شکل قابل توجهی در خاک فونداسیون می باشد. همین طور بررسی با طول خاکریز بهبود یافته مختلف انجام شده است که می توان در تعیین طول موثر خاکریز برای تغییر مکان مجاز برای طراحی اولیه اسکله با ارتفاع دلخواه استفاده کرد. همچنین می توان مقطع بهینه را توسط نمودار های ارائه شده بدست آورد تا کمترین جابجایی را داشته باشد.

کلمات کلیدی:

اسکله بلوکی، آنالیز عددی، حرکت انتقالی، اجزا محدود، جابجایی نرمالیز شده

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/252261>

